తుఫాను

బంగాళాఖాతంలో ఏర్పడ్డ వాయుగుండం తుఫానుగా మారి, తీరం దాటే ముందు పెనుతుఫానుగా రూపుదాల్చి, విరుచుకు పడింది. ప్రకృతి తన ప్రళయ భీకరరూపంలో విలయతాండవం చేసింది. ఆ ప్రచండానిలానికి వూళ్ళకు వూళ్ళే తుడిచి పెట్టుకుపోయాయి. ఎటు చూసినా శవాల గుట్టలు . . . . ఏ వైపు విన్నా జీవచ్ఛవాల వేదనలూ రోదనలూ. . ..

రాయన్న మనసులో సన్నగా ప్రారంభమైన అలజడి - వడి వడిగా పెరిగి - ఉధృతమై- వాయుగుండంగా మారింది.

గోడకూలి, ఓబులేసు వాళ్ళమ్మ చచ్చిపోయిందని తెలిసి - పరామర్శించటానికి వెళ్ళిన రాయన్న - తిరిగివచ్చేప్పటికి సంక్షుభిత సంద్రంలా ఉన్నాడు.

లక్షరూపాయలు ! లక్ష!! వెయ్యి వంద రూపాయల నోట్లు . . . . అమ్మో! అంత డబ్బు తల్చుకోగానే రాయన్నకు మైకం కమ్మినట్లయింది.

ఓబులేసుకు పట్టిన అదృష్టాన్ని తల్చుకుంటే, గుండె ఈర్ష్యతో మండిపోతోంది. లక్షరూపాలు . . . . ఏం చేసుకుంటాడు? ముగ్గురూ మగపిల్లలే. చావుక్కూడా ఎంతటి నిర్దయో! తనకిద్దరు ఆడపిల్లలు . . . . పెళ్ళికెదిగి ఉన్నారు. ఆ లక్ష రూపాయలుతనకే ఉంటే. . వాళ్ళిద్దరి పెళ్ళిళ్ళూ చేసి నిశ్చింతగా ఉండేవాడు కదా. .

ఆకాశం మీంచి పులిహోర పొట్లాలతో పాటు, చనిపోయిన వ్యక్తుల కుటుంబాలకు లక్షరూపాయల పరిహారం కూడా వర్షించింది రాష్ట్రప్రభుత్వం. లక్ష

రూపాయలు. . . రాయన్న కళ్ళనిండా నోట్ల కట్టలు. . .కట్టలు. . .ఈ జన్మలో తను అంత డబ్బు చూడగలడా. . .తనూ, తన భార్యా, ఇద్దరు కూతుళ్ళూ రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని కష్టపడినా, ఆ వచ్చే కూలి పొట్టకూటికే సరిపోవటంలేదు. మరి లక్ష రూపాయలు రావాలంటే. . . . ఏ దేవుడో ప్రత్యక్షమై వరమిస్తేతప్ప . . . . ఏ తుఫానో తనింట్లో శవమై తేలితే తప్ప . . . . జరగదు.

రాయన్న మనసులో నిరాశ. . . . నిప్పుగుండంలా మండుతూ. . చావు కూడా వరం కావటం అంటే ఇదేనేమో. అందుకే ఎంతవెదకినా ఓబులేసు ఇంట్లో ఎవరి మొహంలోనూ విషాదం కన్పించలేదు. లక్ష రూపాయలంటే మాటలా. . .తమ మట్టి బ్రతుకుల్లో మన్నూ, మశానం తప్ప మణులూ, మాణిక్యాలూ దొరుకుతాయన్న వూహ కల్లో కూడా రాదు.

పరామర్శించటానికి వెళ్ళిన వాళ్ళలో కొంతమంది ఉండబట్టలేక అనేశారు కూడా - "ఓబులేసుకు దశ తిరిగింది. ముసల్దిపోతూ పోతూ అదురుష్టం తెచ్చి పెట్టింది. వాన్ని కనీ, పెంచీ, సచ్చిపోతూ కూడా లచ్చ రూపాయలు లాబం సేసింది. పదేలు ఇల్లు బాగు సేసుకోడానికి కర్సయినా మిగిల్న సొమ్ము బేంకులో ఏసుకుంటే, బతికినన్నాల్లు కాల్మీద కాలేసుకుని బతకొచ్చు" అని.

రాయన్న మనసులో ఏర్పడిన వాయుగుండం, ఇప్పుడు బలపడి తుఫానుగా మారింది.

ఓబులేసు తల్లికి అరవై ఆరేళ్ళుంటాయి. ఆ గోడ కూలి ముసిల్దాని మీద పడకుండా ఉంటే మరో యేడు బతికేదేమో - గుడ్డి కన్ను మూసినా ఒక్కటే, తెరిచినా ఒక్కటే అన్నట్టు అది ఒకేడు బతికినా, పదేళ్ళు బతికినా ఉద్ధరించేదేం ఉంది కాబట్టి. . . .ముసిల్ది ఎంత చక్కటి సమయం చూసుకుని పోయిందో. . .తంతే గారెల బుట్టలో పడ్డట్టు - చచ్చి లక్ష రూపాయల్ని వరంగా కుమ్మరించింది.

రాయన్నకు జీవితం మీద విరక్తి కలిగింది. బతికి తన వాళ్ళ జీవితాల్ని బాగుపర్చ

లేనప్పుడు, చచ్చి లాభం చేకూర్చటం మంచిదనిపించింది. కానీ, వచ్చిన అవకాశం చేజారిపోయింది.

రాయన్నకు పిచ్చిపట్టినట్లుంది. విసుగ్గా. . . . చిరాగ్గా . . . . అన్నం సయించడం లేదు. కునుకు పట్టడం లేదు. కన్పించని ఆ దేవుడి మీద వెర్రికోపం వస్తోంది. ఎంతటి పక్షపాతం! డబ్బులు ఎవరికయితే అవసరం లేదో, వాళ్ళ దోసిట్లోనే గుప్పిటలు విప్పి మరీ కుమ్మరిస్తాడు. అనాది నుండీ దోసిలి ఒగ్గి నిలబడిన తమలాంటి వాళ్ళకు మొండి చేయి చూపిస్తాడు.

పెళ్ళికెదిగిన తన ఇద్దరు కూతుళ్ళను తల్చుకోగానే దిగులు సుడిగాలిలా జడివానలా రాయన్నను ముంచేసింది.

* * * * *

సుబ్బన్నకు డెబ్భైయేళ్ళుంటాయి. ఎండనకా, వాననకా కష్టించిన శరీరం ఇప్పటికీ ఆరోగ్యంగా, దృఢంగా వుంది. ఓబులేసు తల్లీ, సుబ్బన్న భార్యా దాదాపు ఒకేసారి కాపురాని కొచ్చారు. ఇద్దరూ చాలా స్నేహంగా వుండేవారు. ఓబులేసు తల్లి మరణంతో- తన భార్య జ్ఞాపకాలు సుబ్బన్న మనసుని కుదిపేశాయి.

నలుగురు పిల్లలు పుట్టి పోయాక ఆ పేరు పెట్టినందుకో ఏమో రాయన్న బతికాడు. అందుకే రాయన్న అంటే తన భార్యకు ప్రాణం. తనకు అంతులేని వాత్సల్యం.

రాయన్న మనసు కొద్దిగా నొచ్చుకుందని తెలిసినా - తన తండ్రి హృదయం తట్టుకోలేదు. ఓబులేసుని పరామర్శించడానికి వెళ్ళివచ్చినప్పటినుంచి రాయన్న అదోలా వుండడం తను గమనిస్తూనే వున్నాడు. రాయన్న కష్టాలూ - కన్నీళ్ళు. . . .అవసరాలు అన్నీ తనకు తెలుసు. ఓబులేసుకు లక్ష రూపాయలు వచ్చిన విషయం తలచుకుని తన కొడుకు మథనపడడం తను చూస్తూనే వున్నాడు.

రాయన్న ఈమధ్య చీటికి మాటికి పెళ్ళాన్ని కసురుకుంటున్నాడు. ఆర్థిక అవసరాలు గుర్తొచ్చినప్పుడల్లా "మొన్నటి తుఫాన్లో నేను సచ్చినా బాగుండేది. నీకు

లచ్చ రూపాయలు వచ్చేవి. కూతుల్లకు పెల్లి సేయలేని ఈ ఎదవ బతుకు బతికేకన్నా, సచ్చి వుంటే వాల్లకి లచ్చనంగా లగ్గాలు జరిగుండేవి" అనడం సుబ్బన్నలో ఏవో తెలీని భయాలకు తావు కల్పిస్తోంది. డబ్బు వ్యామోహంలో పడి తన కొడుకు ప్రాణాల్ని పణంగా పెట్టాలని యోచించడం లేదు కదా!

సుబ్బన్నకు గుండె పిండేసినట్టయింది. నిండా యాభయి కూడా నిండని తన కొడుకు ఎందుకు చావాలి? జీవితాన్ని పరిపూర్ణంగా అనుభవించి, పండిపోయిన తను రాలిపోయి వుంటే బావుండేది. తను అంతగా ప్రేమించే తన కొడుక్కి ఏమివ్వగలిగాడు- వారసత్వంగా పేదరికం తప్ప. ఓబులేసు తల్లిలా, తను కూడా ఆ తుఫానులో చచ్చిపోయి వుంటే, తన కొడుక్కి లక్ష రూపాయలు వచ్చి వుండేవి. ప్చ,! ఆ అవకాశం లేదిపుడు. మరలా రాదు.

ఆరోగ్యంగా వుండే తన శరీరాన్ని చూసుకుని ఇన్నాళ్ళూ గర్వపడిన సుబ్బన్న కిపుడదే విచారాన్ని కల్గిస్తోంది. ఇంకా ఎన్నాళ్ళిలా బ్రతికి కొడుక్కి భారం కావాలి? కూలి కెళ్తానంటే "ఈ ముసిల్తనంలో నీకెందుకయ్యా కట్టం" అని ప్రేమగా అడ్డుపడే రాయన్న.. . . సుబ్బన్నకు జీవితం మీద విరక్తి పుట్టింది. అతనిలో ఆకారం ఏర్పరచుకుంటూ ఓ కోరిక - జీవితం నుంచి సుదూరంగా వెళ్ళిపోవాలని .. . .

*****

తుఫాను సృష్టించిన బీభత్సం నుంచి ప్రజలూ, ప్రభుత్వమూ తేరుకోకముందే- బంగాళాఖాతంలో మరో వాయుగుండం ఏర్పడింది. అది బలపడి, తుఫానుగా మారి, కోస్తా తీరాన్ని తాకింది.

మూడ్రోజుల్నుంచీ కుండపోతగా వర్షం కురుస్తోంది. గాలి స్. . .స్ . . .స్. . అంటూ కసిగా వీస్తున్న శబ్దం.. . రాత్రి పదకొండు గంటలు. . . . తుఫాను ఉధృతికి ప్రాణాలరచేత పట్టుకుని రెండు రాత్రుళ్ళు జాగారం చేసిన రాయన్న భార్యా, పిల్లలూ ఆదమరచి నిద్రపోతున్నారు.

రాయన్నకు నిద్ర రావడం లేదు. మరలి రాదనుకున్న అదృష్టదేవత అందెల నాదంలా - తిరిగొచ్చిన వర్షపు చప్పుడు . . . . ప్రచండ వేగంతో వీస్తున్న గాలి - వింజామర వీవెనలా హాయిగా వుంది. ఓబులేసుని పరామర్శించడానికి వెళ్ళినపుడు ఏర్పడిన తుఫాను, ఇపుడు అతని మనసులో వికృతంగా సుళ్ళు తిరుగుతూ, ప్రచండ తుఫానుగా మారి అల్లకల్లోలం చేస్తోంది. ఆనాడు నాటుకున్న విషబీజం, నేడు వటవృక్షమై విశృంఖలంగా విస్తరిస్తోంది.

ఎపుడో అతని చిన్నప్పుడు కట్టించిన ఇల్లు . . . .మట్టితో కట్టిన ఎత్తైన ఇటుక గోడలు . . . . పైన తాటాకులు కప్పిన ఇల్లు. సుబ్బన్న పడుకునే మంచానికి అనుకుని వున్న గోడ కవతల ఇళ్ళు లేవు. అంతా ఖాళీ ప్రదేశం. అందుకే క్రితం సారి వచ్చిన తుఫానుకు ఆ గోడ బాగా దెబ్బతింది. మట్టంతా కొట్టుకుపోయి - ఇటుకలు బైటికి వచ్చి శిథిలంలా కనిపిస్తోంది. మరో గోడ కానుకుని రాయన్న భార్యా - పిల్లలూ పడుకుని వున్నారు. ఆవైపు చుట్టూ కమ్ముకున్నట్టు ఇళ్ళుండడం మూలాన ఆ గోడ ఇంకా బలంగానే వుంది.

రాయన్న మనసులో క్రూరత్వం కోరలు సాచి నర్తిస్తోంది. కళ్ళనిండా నోట్లకట్టలు కనిపిస్తున్నాయి. లక్ష రూపాయలు. . . .మెదడు కుదుళ్ళలో మొలచిన రూపాయల నోట్ల చెట్లు. . .అశాంతి. . . అసహనం. . . . అంత జీర్ణావస్థలో వున్న ఆవైపు గోడ ఇంకా కూలదేం? మరమ్మత్తులు చేయిద్దామనుకునే లోపలే మరో తుఫాను రావడం తన అదృష్టం. మూడ్రోజుల నుంచీ దేవుణ్ణి వేడుకుంటున్నాడు ఆ గోడ పడాలని.

రాయన్నలో ఓ క్షణం పాపభీతి. . . . అతనికి తండ్రిమీద ప్రేమ వుంది. కానీ తన కూతుర్ల మీద మరింత ప్రేమ వుంది. తన తండ్రికి వయసుడిగిపోయింది... . ఎలాగూ ఓ రోజు పోవాల్సిందే కదా. . . 'ఎంకన్నసామీ! గోడ కూలితే నీ కొండకొత్తా'నని పదే పదే మొక్కు కుంటున్నాడు. అయినా అటువంటి ఛాయలేమీ కన్పించడం లేదు. తుఫాను ఉధృతి తగ్గుతున్నట్టుంది. రేపటికి వర్షం పూర్తిగా తగ్గినా తగ్గవచ్చు.

రాయన్నలో ఉవ్వెత్తున కడలి కెరటంలా ఎగసి పడుతూ - నిరాశ. . . . ఈసారి

అవకాశం జారిపోతే మరలా రాదు. లక్ష రూపాయలు కావాలనుకుంటే మనసు రాయి చేసుకోవాల్సిందే .... ఆ గోడను కాలితో బలంగా తంతే చాలు. విరుచుకుపడిపోతుంది. క్షణం. ... తండ్రీకొడుకుల బంధాన్ని మరచి - కళ్ళు మూసుకుని కాలిని బలంగా విదిలిస్తే - ఇటుకలు విరిగిపడ్డట్టు నోట్ల కట్టలు ఎగిరొచ్చి తన వొళ్ళో పడ్తాయి. కానీ తన తండ్రి .... తనను అల్లారుముద్దుగా పెంచిన తండ్రి .... తన సుఖం కోసం వళ్ళు హూనం చేసుకున్న తండ్రి .... రాయన్న నులక మంచంలో అసహనంగా కదిలాడు.

సుబ్బన్నకూ నిద్రపట్టడం లేదు. తుఫాను మరలా రాబోతుందని తెలిసినప్పటినుంచి అనంతమైన ఆలోచనలు .... జీవితాల్ని తన వాళ్ళకోసం త్యాగం చేసే అవకాశం కొద్దిమందికి రావచ్చు. కానీ ప్రాణాల్ని త్యాగం చేసే అవకాశం చాలా కొద్ది మందికే వస్తుంది. అటువంటి గొప్ప అవకాశం చేజారిపోయిందనుకుంటే. . . .దేవుడు కరుణతో మరలా ఆ అవకాశాన్ని కల్పించాడు.

తను మంచం వేసుకునే వైపు గోడ బలహీనంగా వుందని.... క్రితం వచ్చిన తుఫానుకి బాగా నాని వుందని సుబ్బన్నకు తెలుసు. గట్టిగా కొడితే విరిగి పడిపోతుందని తెలుసు. అందుకే ఈ మూడ్రోజుల నుంచీ మంచాన్ని గోడకు మరీ దగ్గరగా జరిపి పడుకుంటున్నాడు. "సామీ! నాకు నేను పానాలు తీసుకుని - పాపం మూటకట్టుకుని పోలేను. నీవిచ్చిన పేనాల్ని నీవే తీసేసుకో" అని దేవుణ్ణి పదే పదే వేడుకుంటున్నాడు. అయినా ఆ దేవుడు కరుణించలేదు. ఆ గోడ పడలేదు. వయసుడిగినా బలంగానే వున్న తన శరీరంలా - మొండికేసినట్టు అలానే నిలబడి వుంది.

సుబ్బన్నకు తన చావు ఖరీదు లక్ష రూపాయలని తల్చుకుంటేనే రక్తం కొత్త వూపిరి పోసుకుని ఉరకలేస్తోంది. బతికి వున్నప్పుడు పూచికపుల్ల విలువ కూడా చేయని తన శరీరం - శవమైనాక ... లక్ష రూపాయలు!

తుఫాను తగ్గు ముఖం పట్టే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయి. మూడ్రోజులు

ఎదురుచూసినా, తను కోరుకున్నది జరగలేదన్న దిగులు సుబ్బన్నలో. . . . ఏం జరిగినా-ఏం చేసినా ఈ రాత్రే ఆఖరు అవకాశం.

సుబ్బన్న మనసు రాయి చేసుకున్నాడు. ఆత్మహత్య చేసుకున్నందువల్ల పాపం వస్తే వచ్చింది. ఆ లోకంలో తనకేమైనా పర్లేదు. ఈ లోకంలో తన కొడుకూ - అతని సంసారం సుఖంగా వుంటే చాలు. మంచం పక్కన వుంచుకున్న దుడ్డుకర్ర తడిమి చూసుకున్నాడు. దీంతో గోడను బలంగా పొడిస్తే చాలు. . . . రెండిటుకలు కదిల్తే గోడంతా కుప్పకూలుతుంది. కర్రని చేతిలోకి తీసుకుంటూ 'మన రాయిగాడి కోసమేనే ఇదంతా - నేనూ వత్తున్నా' అనుకున్నాడు భార్యని తల్చుకుంటూ. . . .

తన కొడుకు మంచంలో కదిలిన శబ్దమై - ఆగిపోయాడు. కళ్ళు చిట్లించి చూశాడు. రాయన్న లేచి తలుపు తీసుకుని బైటికెళ్తున్నాడు.

ఇంత వర్షంలో - విసురుగావీస్తున్న గాలిలో రాయన్న బైటికి ఎందుకు వెళ్ళాడో సుబ్బన్నకో క్షణం అర్థం కాలేదు. లక్షరూపాయల మీద ఆశకొద్దీ ఏమైనా అఘాయిత్యం చేసుకోబోతున్నాడేమోనన్న ఆలోచన మరుక్షణం అతన్ని బలంగా తాకింది.

ఓ రెండు నిముషాలు ఆగి చూశాడు - కొడుకు తిరిగి వస్తాడేమోనని. రాలేదు. సుబ్బన్న చెవులురిక్కించి విన్నాడు. వర్షం పడే చప్పుడూ. . . . బలంగా వీస్తున్న గాలి శబ్దం తప్ప ఏమీ వినిపించలేదు. మరో రెండు నిముషాలు గడిచినా రాయన్న ఇంట్లోకి రాలేదు. సుబ్బన్నలో అంకురించిన భయం అనూహ్యంగా పెరగసాగింది.

సుబ్బన్న లేచి బైటికెళ్ళగానే ఛెళ్ళున మొహం మీద కొట్టింది జల్లు. కళ్ళను చిట్లించి చీకట్లో చూశాడు. ఏమీ కనిపించడం లేదు. నడుం పై నుంచి అనాచ్ఛాదితంగా వున్న అతని శరీరాన్ని వర్షపు చినుకులు వాడిగా తాకుతున్నా లెక్క చేయక కదిలి గోడ దగ్గరకెళ్ళాడు. ఓ నిమిషం తరువాత కళ్ళు చీకటికి అలవాటుపడ్డాయి. గాలి బలంగా వెనక్కి నెట్టేస్తోంది. తనను తాను నిలదొక్కుకుంటూ చూశాడు. . . . గోడ దగ్గర లీలగా ఓ ఆకారాన్ని.

రాయన్న అయిదు నిమిషాల నుంచీ ఆ గోడ దగ్గర స్తంభంలా నిలబడి వున్నాడు. ఇపుడతని కళ్ళకు లక్ష రూపాయలు - తండ్రి రక్తంతో తడిసి ఎర్రగా కనిపిస్తున్నాయి. కాళ్ళు - బలమైన తాళ్ళతో కట్టేసినట్టు. . . . కదలడం లేదు. తన కూతుళ్ళను తలచుకుని శక్తినంతా కూడదీసుకుని గోడను తన్నబోయి మరలా ఆగిపోయాడు. తన తండ్రి వాత్సల్యం అతన్ని వలయంలా చుట్టుకుంటోంది. మనసుని పాషాణంలా మార్చుకుని ఈ సారి ఎలాగయినా సరే గోడను పడగొట్టాలని - కళ్ళు మూసుకుని - శ్వాస బలంగా తీసుకున్నాడు. కాలు ఎత్తే లోపల - ఫెళఫెళమంటూ శబ్దం - ఆ వెంటనే ధడేల్‌మంటూ గోడ కుప్పలా కూలిపోయింది.

తమ ఇంటి పక్కనున్న చెట్టు కూలుతున్న శబ్దం విన్న సుబ్బన్న వేగంగా కదిలాడు. రాయన్నను వాటేసుకుని బలం కొద్దీ లాగి విసిరేశాడు. ఆ వూపుకు రాయన్న దూరంగా వెళ్ళి పడ్డాడు. చెట్టుగోడ మీద పడి, గోడ కూలిన శబ్దానికి పెద్దగా గగ్గోలు పెడుతూరాయన్న భార్యాకూతుళ్ళు బైటికి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు.

జరిగిందేమిటో అర్థమైన రాయన్న - వెంటనే తేరుకుని లేచి నిలబడ్డాడు. తండ్రి కన్పించలేదు. అతడి బలహీనమైన మూలుగు మాత్రం వినిపించింది.

తన శరీరంమీద టన్నులకొద్దీ బరువనిపిస్తున్న ఇటుకల్ని తొలగిస్తున్న రాయన్నతో "ఏరా అయ్యా - దెబ్బలేమైనా తగిలాయా - అంత ఏమరుపాటు పెమాదం కదరా అయ్యా- ఓ ఛనం ఆలీసెం అయివుంటే ఎంత గోరం జరిగుండేది" అన్నాడు సుబ్బన్న చివరి శ్వాస వదులుతూ.

రాయన్నలో పశ్చాత్తాపం - పెనుతుఫానులా విరుచుకుపడుతూ. . . . తన తండ్రి శరీరాన్ని చుట్టేసుకుని భోరున రోదిస్తున్న రాయన్న సంక్షుభిత సంద్రంలా వున్నాడు.

● *ఆంధ్రజ్యోతి, అక్టోబర్ 31, 1997* ●